

PRIJATÉ TEXTY

P8_TA(2016)0202

Prístup verejnosti k dokumentom v rokoch 2014 – 2015

Uznesenie Európskeho parlamentu z 28. apríla 2016 o prístupe verejnosti k dokumentom (článok 116 ods. 7 rokovacieho poriadku) za obdobie 2014 – 2015 (2015/2287(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 1, 10, 11 a 16 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) a články 15 a 298 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- so zreteľom na články 41 a 42 Charty základných práv EÚ,
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie¹,
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva²,
- so zreteľom na svoju pozíciu z 15. decembra 2011 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (prepracovanému zneniu)³,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 11. marca 2014 o prístupe verejnosti k dokumentom (článok 104 ods. 7) za obdobie 2011 – 2013⁴,
- so zreteľom na rozsudok Európskeho súdneho dvora zo 17. októbra 2013 vo veci C-280/11 P *Rada Európskej únie/Access Info Europe*,
- so zreteľom na balík opatrení lepšej právnej regulácie, ktorý Komisia predložila

¹ Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43.

² Ú. v. EÚ L 264, 25.9.2006, s. 13.

³ Ú. v. EÚ C 168 E, 16.6.2013, s. 159.

⁴ Prijaté texty, P7_TA(2014)0203.

v máji 2015,

- so zreteľom na politické usmernenia predsedu Junckera pre Komisiu,
 - so zreteľom na správy Komisie, Rady a Európskeho parlamentu o uplatňovaní nariadenia (ES) č. 1049/2001 v rokoch 2013 a 2014,
 - so zreteľom na zelenú knihu Komisie s názvom Prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií Európskeho spoločenstva z roku 2007,
 - so zreteľom na výročnú správu ombudsmanky za rok 2014,
 - so zreteľom na článok 52 a článok 116 ods. 7 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a na stanovisko Výboru pre právne veci (A8-0141/2016),
- A. keďže úplná transparentnosť je základom dôvery občanov v inštitúcie Únie, prispieva k zvyšovaniu povedomia o právach vyplývajúcich z právneho poriadku Únie a informovanosti a znalostí o rozhodovacom procese EÚ vrátane správneho uplatňovania administratívnych a legislatívnych postupov;
- B. keďže právo na prístup k dokumentom je základným právom, ktoré zaručuje Charta základných práv a zmluvy a ktoré sa vykonáva na základe nariadenia (ES) č. 1049/2001 najmä s cieľom zabezpečiť čo najľahšie uplatňovanie tohto práva a podporovať osvedčené administratívne postupy pri prístupe k dokumentom a zároveň zabezpečovať demokratickú kontrolu činnosti inštitúcií a dodržiavania ustanovení zmlúv;

Transparentnosť a demokracia

1. poukazuje na skutočnosť, že tri inštitúcie (Európsky parlament, Rada a Komisia) sa dostatočne neriadia mnohými odporúčaniami uvedenými v uznesení o prístupe verejnosti k dokumentom za obdobie 2011 – 2013; vyjadruje poľutovanie najmä nad tým, že inštitúcie a orgány EÚ nevymenovali niektorého člena svojich existujúcich riadiacich štruktúr za úradníka pre transparentnosť, ktorý by bol zodpovedný za dodržiavanie pravidiel a zlepšovanie postupov; naliehavo vyzýva inštitúcie, aby to urobili čo najskôr;
2. pripomína, že činnosť inštitúcií EÚ a ich politiky by mali byť založené na zastupiteľskej demokracii, ako sa stanovuje v článku 10 ods. 1 ZEÚ, pričom by sa mal zabezpečiť súlad so zásadami úplnej transparentnosti, výmeny informácií a správneho a včasného informovania občanov; zdôrazňuje, že podľa článku 10 ods. 3 ZEÚ sa participatívna demokracia považuje za jeden z hlavných demokratických princípov EÚ a zdôrazňuje, že rozhodnutia sa musia prijímať čo najbližšie k občanom; zdôrazňuje, že ak sa účasť občanov na rozhodovacom procese uskutočňuje formou verejných konzultácií, musia orgány zohľadniť ich výsledok;
3. pripomína, že pravidlom musí byť transparentnosť a úplný prístup k dokumentom inštitúcií v súlade s nariadením (ES) č. 1049/2001, a že výnimky z tohto pravidla sa musia vykladať správne a s prihliadnutím na prevažujúci záujem verejnosti o zverejnenie a na potreby demokracie vrátane užšej účasti občanov na rozhodovacom procese, legitimity administratívy, efektivity a zodpovednosti voči občanom, ako to už

stanovuje ustálená judikatúra Súdneho dvora EÚ;

4. domnieva sa, že inštitúcie, agentúry a iné orgány Európskej únie stále neberú pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 1049/2001 v plnej miere do úvahy pravidlá a zmeny zavedené Lisabonskou zmluvou a Chartou základných práv a nedodržiavajú ich, a to najmä pokiaľ ide o participatívnu demokraciu; berie na vedomie a víta nedávne rozsudky veľkej komory Súdneho dvora vo veciach *Digital Rights Ireland*¹ a *Schrems*², v ktorých sa Súdny dvor opiera o chartu, keď vyhlásil smernicu o uchovávaní údajov³ a rozhodnutie o bezpečnom prístave⁴ za neplatné; zdôrazňuje, že skutočný prístup verejnosti k dokumentom a správa registrov dokumentov musia byť založené na normách, ktoré sú v náležitom súlade s článkami 41 a 42 charty;
5. zdôrazňuje, že pri zabezpečovaní transparentnosti by sa mala rešpektovať ochrana súkromia a údajov;
6. pripomína, že každé odmietnutie prístupu verejnosti k dokumentom musí byť založené na jasne a prísne vymedzených zákonných výnimkách a musí byť sprevádzané odôvodnením s uvedením konkrétnych dôvodov, aby občania porozumeli zamietnutiu prístupu a mohli účinne využiť dostupné právne opravné prostriedky;
7. pripomína, že v záujme vytvorenia legitímneho, zodpovedného a demokratického politického systému založeného na rešpektovaní právneho štátu majú občania právo poznať a kontrolovať:
 - činnosť svojich zástupcov, a to hneď po zvolení alebo vymenovaní do funkcií v orgánoch verejnej správy;
 - rozhodovací proces (vrátane dokumentov, ktoré sú v obehu, zúčastnených strán, hlasovania atď.);
 - spôsob, akým sa pridelujú a vynakladajú verejné prostriedky, a dosiahnuté výsledky;

považuje preto za potrebné zverejniť elektronický register, ktorý by zaznamenával všetky uvedené skutočnosti;

8. naliehavo žiada Komisiu, aby ustanovila komisára zodpovedného za transparentnosť a prístup verejnosti k dokumentom; vyzýva podpredsedu Komisie, aby dovedy v čo najkratšom čase predložil ambiciózný akčný plán v oblasti transparentnosti a prístupu verejnosti k dokumentom, keďže transparentnosť je základom lepšej právnej regulácie;
9. vyjadruje poľutovanie nad tým, že prístup občanov k informáciám inštitúcií EÚ je aj naďalej zložitý, pretože inštitúcie nemajú vytvorený spoločný postup, ktorý by bol zameraný na uľahčenie prístupu občanov k dokumentom a založený na úplnej a efektívnej transparentnosti, komunikácii a priamej demokracii; nabáda inštitúcie, orgány, úrady a agentúry EÚ, aby sa aktívnejšie zasadzovali za transparentnosť tým, že

¹ Spojené veci C-293/12 a C-594/12. Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. apríla 2014.

² Vec C 362/14. Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 6. októbra 2015.

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/24/ES z 15. marca 2006.

⁴ Rozhodnutie Komisie 2000/520/ES z 26. júla 2000.

budú iniciatívne zverejňovať čo najviac svojich dokumentov čo najjednoduchším a pre verejnosť čo najprístupnejším spôsobom, na požiadanie zabezpečia preklad dokumentov do ďalších úradných jazykov EÚ a vytvoria vhodné, jednoduché a nenákladné spôsoby prístupu k informáciám vrátane digitálneho a elektronického prístupu, ktoré budú zohľadňovať potreby ľudí so zdravotným postihnutím; domnieva sa, že treba zlepšiť najmä dostupnosť informácií, a to prostredníctvom ľahko ovládateľných rozhraní a systémov vyhľadávania; vyzýva na vytvorenie spoločného prístupového miesta k portálom všetkých troch inštitúcií, ktoré by nadväzovalo na pilotný projekt online platformy aktívneho zverejňovania dokumentov inštitúcií EÚ, ako aj na harmonizáciu vyhľadávacích portálov jednotlivých oddelení v rámci inštitúcie (vrátane generálnych riaditeľstiev Komisie); vyzýva tiež inštitúcie, aby naďalej intenzívne pracovali na rozširovaní vedomostí o európskej legislatíve a európskych politikách; domnieva sa, že v tejto súvislosti by Únia mala v plnej miere využiť možnosti, ktoré ponúkajú nové technológie (sociálne siete, aplikácie pre smartfóny atď.) s cieľom zaručiť úplný a ľahký prístup k informáciám;

10. vyjadruje poľutovanie nad tým, že úradné dokumenty sú často neprimerane utajované; pripomína svoju pozíciu, že by sa mali stanoviť jasné a jednotné pravidlá pre utajovanie a odtajňovanie dokumentov; vyjadruje poľutovanie nad tým, že inštitúcie žiadajú o schôdze za zatvorenými dverami bez riadneho odôvodnenia; opakuje svoju výzvu adresovanú inštitúciám, aby posudzovali a verejne odôvodňovali žiadosti o schôdze za zatvorenými dverami v súlade s nariadením (ES) č. 1049/2001; domnieva sa, že žiadosti o konanie schôdzí za zatvorenými dverami v Európskom parlamente by mal Európsky parlament posudzovať individuálne; je presvedčený o tom, že na postup utajovania a odtajňovania dokumentov by mal dohliadať nezávislý kontrolný orgán;
11. vyzýva inštitúcie, orgány a agentúry EÚ, aby prijali rýchlejšie, jednoduchšie a dostupnejšie postupy na vybavovanie sťažností proti odmietnutiu prístupu k informáciám; domnieva sa, že aktívnejší prístup by pomohol zabezpečiť účinnú transparentnosť a zároveň by zabránil zbytočným právnym sporom, ktoré by mohli viesť k zbytočným nákladom a záťažou pre inštitúcie aj občanov;
12. naliehavo vyzýva všetky inštitúcie, aby vykonávali v plnom rozsahu nariadenie (ES) č. 1049/2001 až do jeho očakávanej revízie v súlade s literou a duchom nariadenia a následnej judikatúry a aby pritom zohľadňovali zmeny, ktoré priniesla Lisabonská zmluva a Charta základných práv; vyzýva najmä Radu a jej prípravné orgány, aby uverejňovali zápisnice zo zasadnutí pracovných skupín Rady a ďalšie dokumenty v súlade s rozsudkom vo veci Access Info Europe a s návrhmi členských štátov, ktoré boli vedľajšími účastníkmi konania; vyzýva Európsky parlament, aby v súlade s ustanoveniami nariadenia (ES) č. 1049/2001 sprístupnil na svojej internetovej stránke program a spätnú väzbu zo schôdzí koordinátorov parlamentných výborov, Predsedníctva a Konferencie predsedov, ako aj v princípe všetky dokumenty, na ktoré tieto programy odkazujú;
13. naliehavo žiada všetky inštitúcie, aby v prípade, že sa požadované informácie týkajú životného prostredia, uplatňovali prísnejšie ustanovenia o transparentnosti obsiahnuté v nariadení (ES) č. 1367/2006 a zároveň dodržiavali svoju povinnosť aktívne zverejňovať informácie o životnom prostredí;
14. vyzýva všetky inštitúcie, aby vyhodnotili a v prípade potreby revidovali svoje vnútorné postupy na oznamovanie pochybení, a žiada ochranu oznamovateľov; vyzýva najmä

Komisiu, aby Európskemu parlamentu podala správu o svojich skúsenostiach s novými predpismi pre zamestnancov EÚ týkajúcimi sa oznamovania nekalých praktík, ktoré boli prijaté v roku 2012, a s ich vykonávacími opatreniami;

Revízia nariadenia (ES) č. 1049/2001

15. pripomína, že po nadobudnutí účinnosti ZEÚ a ZFEÚ sa právo na prístup k dokumentom vzťahuje na všetky inštitúcie, orgány a agentúry EÚ; domnieva sa preto, že je naliehavo potrebné aktualizovať nariadenie (ES) č. 1049/2001 a zapracovať doň podstatné zmeny zodpovedajúce ustanoveniam zmlúv a príslušnej judikatúre Súdneho dvora Európskej únie a Európskeho súdu pre ľudské práva; za zásadné považuje najmä rozšírenie rozsahu pôsobnosti nariadenia s cieľom zahrnúť všetky európske inštitúcie, na ktoré sa v súčasnosti nevzťahuje, ako sú Európska rada, Európska centrálna banka, Súdny dvor a všetky orgány a agentúry EÚ;
16. vyjadruje poľutovanie nad tým, že revízia nariadenia (ES) č. 1049/2001 je stále zablokovaná v Rade, a dúfa, že sa čo najskôr podarí dosiahnuť pokrok; vyzýva Radu, aby zaujala konštruktívny postoj a zohľadnila vyššie uvedenú pozíciu Európskeho parlamentu prijatú v prvom čítaní 15. decembra 2011 s cieľom prijať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady o prístupe verejnosti k dokumentom, ktorým sa vymedzujú všeobecné zásady a obmedzenia upravujúce právo na prístup k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie;
17. odporúča, aby sa aj na základe nariadenia (ES) č. 1367/2006 a nariadenia (ES) č. 1049/2001 vytvoril jednotný súbor zásad upravujúcich prístup k dokumentom, ktorý by priniesol väčšiu zrozumiteľnosť pre občanov;
18. vyjadruje poľutovanie nad tým, že sa dosiahol len malý pokrok pri vykonávaní nariadenia (ES) č. 1049/2001, pokiaľ ide o povinnosť inštitúcií, agentúr a ďalších orgánov viesť register všetkých dokumentov, ako to ustanovujú články 11 a 12, a tiež Lisabonská zmluva a Charta základných práv; vyzýva na stanovenie jednotného postupu pri vytváraní registrov a žiada tie inštitúcie EÚ, ktoré ešte nevytvorili registre dokumentov, aby to urobili a aby vykonali opatrenia na štandardizáciu klasifikácie a prekladania dokumentov jednotlivých inštitúcií; v tejto súvislosti opakuje svoju výzvu, aby sa v nadväznosti na vytvorenie spoločného prístupového miesta k dokumentom EÚ prostredníctvom portálov všetkých troch inštitúcií zjednotili postupy a kritériá pre registráciu dokumentov a aby sa každému dokumentu priradil medziinštitucionálny kód, čo by v konečnom dôsledku umožnilo vytvorenie spoločného medziinštitucionálneho registra vrátane spoločnej databázy zaznamenávajúcej aktuálny stav legislatívnych spisov;
19. pripomína, že podľa článku 1 písm. c) a článku 15 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1049/2001 musia inštitúcie „podporiť dobrú administratívnu prax v prístupe k dokumentom“ a vypracovať a zaviesť „dobrú administratívnu prax, aby uľahčili vykonávanie práva na prístup zaručeného týmto nariadením“; zdôrazňuje, že transparentnosť je úzko spätá s právom na dobrú správu vecí verejných, ako sa uvádza v článku 298 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv, a opakuje svoju výzvu na prijatie nariadenia

o administratívnych postupoch pre vlastnú správu EÚ¹;

20. pripomína, že Lisabonskou zmluvou sa odstránil odkaz na zabezpečenie efektívnosti prijímania legislatívnych rozhodnutí;

Transparentnosť legislatívneho procesu

Trialógy

21. pripomína, že transparentnosť legislatívneho procesu je pre občanov nesmierne dôležitá; žiada inštitúcie, aby sprístupnili dokumenty, ktoré sú súčasťou legislatívnych postupov alebo s nimi súvisia; domnieva sa najmä, že inštitúcie EÚ by mali sprístupňovať verejnosti čo najviac dokumentov prostredníctvom svojich internetových stránok a mali by zväziť používanie stránky Vaša Európa ako jednotného verejne prístupného portálu EÚ s cieľom uľahčiť vyhľadávanie informácií;
22. berie na vedomie vyšetrowanie ombudsmanky týkajúce sa tzv. „trialógov“, teda zaužívaného postupu, prostredníctvom ktorého sa prijíma väčšina právnych predpisov EÚ; naliehavo vyzýva ombudsmanku, aby v rámci svojej právomoci vyplývajúcej zo zmlúv a štatútu ombudsmana naplno využívala svoje vyšetrovacie právomoci;
23. poukazuje na to, že využívanie trialógov síce nemá formálny základ v zmluvách, ale stalo sa účinným spôsobom na dosiahnutie dohody medzi spoluzákonodarcami a prostriedkom urýchlenia legislatívneho postupu stanoveného v zmluve; konštatuje, že zmierovacie výbory sa preto využívajú len v treťom čítaní ako posledná možnosť;
24. vyslovuje poľutovanie nad tým, že občania nemajú žiadny dosah na kontrolu rokovaní v rámci trialógu; vyjadruje znepokojenie nad tým, že takáto legislatívna prax by mohla viesť k zneužívaniu, a to najmä v prípadoch, keď sa počas trialógu zavádzajú nové legislatívne prvky bez opory v návrhu Komisie alebo pozmeňujúcich návrhoch Európskeho parlamentu, čím možno obchádzať riadny legislatívny postup a verejnú kontrolu;
25. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v dôsledku úniku dokumentov z formálnych a neformálnych trialógov majú dobre informované a prepojené záujmové skupiny zvýhodnený prístup k dokumentom, a teda aj k legislatívnemu procesu; konštatuje, že k úniku dokumentov by dochádzalo v menšom rozsahu, keby sa dokumenty v rámci trialógu bezodkladne a aktívne zverejňovali na ľahko dostupnej platforme;
26. pripomína, že judikatúra Súdneho dvora Európskej únie uznáva riziko vonkajších tlakov a že to môže predstavovať oprávnený dôvod na obmedzenie prístupu k dokumentom týkajúcim sa rozhodovacieho procesu pod podmienkou, že sa s istotou preukáže existencia takéhoto vonkajšieho tlaku a že sa predložia dôkazy s cieľom preukázať, že existovalo primerane predvídateľné riziko, že rozhodnutie, ktoré sa má prijať, by bolo týmto vonkajším tlakom podstatne ovplyvnené²; vyjadruje znepokojenie nad tým, že súčasná prax podporuje skôr širší prístup lobistov k rozhodujúcim fázam legislatívneho procesu ako prístup širokej verejnosti;

¹ Uznesenie Európskeho parlamentu z 15. januára 2013 s odporúčaniami pre Komisiu o správnom práve procesnom Európskej únie (Ú. v. EÚ C 440, 30.12.2015, s. 17).

² Vec T-144/05 Pablo Munoz/Komisia, bod 86.

27. poukazuje na to, že hoci sú trialógy dôležité a účinné, postupy, ktoré sa pri nich v súčasnosti uplatňujú, vyvolávajú obavy o otvorenosť legislatívneho postupu; vyzýva zainteresované inštitúcie, aby zabezpečili väčšiu transparentnosť neformálnych trialógov tým, že občanom umožnia kontrolovať všetky informácie, na základe ktorých bol vydaný právny akt, ako uviedol Súdny dvor Európskej únie v spojených veciach *Švédsko a Turco/Rada*, pričom je však potrebné zabezpečiť spoluzákonodarcom dostatočný priestor na rozhodovanie; vyzýva inštitúcie EÚ, aby zintenzívnili podávanie správ príslušnému parlamentnému výboru o aktuálnom stave rokovaní v rámci trialógu; domnieva sa, že dokumenty vytvorené v rámci trialógov, ako sú programy, zhrnutia výsledkov, zápisnice a všeobecné smerovania Rady, sa týkajú legislatívnych postupov, a preto sa k nim v zásade nemôže pristupovať inak ako k ostatným legislatívnym dokumentom; zastáva názor, že zoznam takýchto dokumentov, ako aj zoznam stretnutí v rámci trialógov, by mali byť priamo prístupné na internetovej stránke Európskeho parlamentu; pripomína, že budúca medziinštitucionálna dohoda o lepšej tvorbe práva obsahuje ustanovenia o databáze legislatívnych spisov a ak bude prijatá, bude upravovať aj spôsob vedenia trialógov;

Pozmeňujúce návrhy pléna

28. vyjadruje poľutovanie nad tým, že pri registrácii pozmeňujúcich návrhov podpísaných najmenej 40 poslancami sa zverejňujú mená iba niektorých podpísaných; domnieva sa, že by sa mali zverejniť mená všetkých podpísaných;

Povinný register lobistov

29. vyzýva Komisiu, aby bezodkladne predložila svoj návrh medziinštitucionálnej dohody zameraný na zriadenie povinného medziinštitucionálneho registra záujmových skupín, miestnych orgánov a regionálnych organizácií, ktoré vyvíjajú činnosť v inštitúciách, a žiada, aby táto vec mala najvyššiu prioritu; žiada, aby sa v tomto registri uvádzali podrobné informácie o tom, kto zastupuje akú záujmovú skupinu, s akým cieľom a s akými finančnými zdrojmi a prostriedkami;
30. nabáda poslancov EP a zástupcov Rady, aby sa pridržali postupu Komisie stanoveného jej rozhodnutím z 25. novembra 2014, pokiaľ ide o zverejňovanie informácií o stretnutiach medzi nimi alebo ich zamestnancami na jednej strane a záujmovými skupinami a občianskou spoločnosťou na druhej strane;
31. vyzýva Európsky parlament, aby ako prvý krok v tomto smere sprístupnil poslancom, ktorí chcú informovať o svojich kontaktoch s lobistami, formulár, ktorý spravodajcovia môžu pripojiť k svojim správam, a aby vytvoril priestor pre tento druh informácií na internetových stránkach Európskeho parlamentu týkajúcich sa jednotlivých poslancov EP;

Delegované akty

32. pripomína, že v súlade s nariadením (ES) č. 1049/2001 a s cieľom zabezpečiť úplnú demokratickú a transparentnú parlamentnú kontrolu by sa mali sprístupňovať aj dokumenty vypracované na základe postupu delegovania právomocí (delegované akty), lebo takéto akty tvoria podstatnú časť európskych právnych predpisov, a preto by mala byť v plnom rozsahu zaručená zodpovedajúca a transparentná parlamentná a demokratická kontrola; v tejto súvislosti s poľutovaním konštatuje najmä

nedostatočnú transparentnosť európskych orgánov dohľadu (EBA, EIOPA, ESMA), ktorej dôvodom je chýbajúce zapojenie spoluzákonodarcov; vyjadruje sklamanie z toho, že zatiaľ nebol vytvorený jednotný register všetkých sekundárnych právnych predpisov, a vyzýva Komisiu, aby ho bezodkladne zriadila;

Medzinárodné dohody

33. pripomína záväzný účinok a vplyv medzinárodných dohôd na právne predpisy EÚ a zdôrazňuje potrebu transparentnosti rokovaní počas celého procesu, čo okrem iného znamená, že inštitúcie by mali zverejňovať rokovací mandát udelený vyjednávačovi EÚ, bez toho, aby to ohrozilo rokovaciu pozíciu EÚ; zastáva názor, že dokumenty týkajúce sa medzinárodných dohôd by v zásade mali byť verejné, ale nesmie sa to dotknúť možnosti udeľovať legitímne výnimky, ani to nesmie oslabiť dôveru, ktorá je medzi dotknutými stranami potrebná pre účinné rokovania; vyjadruje poľutovanie nad tým, že Komisia a Rada bežne označujú všetky dokumenty týkajúce sa rokovaní ako tajné, čím obmedzujú prístup občanov k informáciám; je presvedčený o tom, že verejnosť by mala mať prístup ku všetkým príslušným dokumentom z rokovaní vrátane dokumentov, na ktorých sa strany už dohodli, s výnimkou tých, ktoré sa považujú za citlivé na základe jasného odôvodnenia konkrétnych prípadov v súlade s článkom 9 nariadenia (ES) č. 1049/2001;
34. pripomína Komisii, že podľa článku 218 ZFEÚ musí byť Európsky parlament ihneď a v plnom rozsahu informovaný vo všetkých etapách rokovaní; vyzýva Komisiu, aby v každej etape rokovaní posúdila, ktoré dokumenty a informácie sa môžu aktívne zverejniť;

Transparentnosť administratívneho postupu

35. pripomína, že transparentnosť posilňuje zásadu dobrej správy vecí verejných v zmysle článku 41 charty a článku 298 ZFEÚ a prispieva k jej uplatňovaniu; vyzýva preto inštitúcie EÚ, aby zabezpečili, že ich interné administratívne postupy dosiahnu tento cieľ;
36. vyzýva inštitúcie EÚ, aby vypracovali spoločné pravidlá pre používanie administratívnych postupov a pravidiel pre predkladanie, utajovanie, odtajňovanie, registráciu a zverejňovanie administratívnych dokumentov; vyjadruje nádej, že bude v krátkom čase predložený legislatívny návrh v tomto zmysle;

Konanie o porušení povinnosti

37. vyjadruje poľutovanie nad nedostatkom transparentnosti pri formálnych výzvach a pri konaniach o porušení povinností vedených proti členským štátom; vyzýva predovšetkým, aby dokumenty, ktoré Komisia zasiela členským štátom v rámci týchto konaní, aj príslušné odpovede boli prístupné verejnosti; ďalej žiada, aby sa aktívne zverejňovali informácie týkajúce sa vykonávania rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie;

Riadenie štrukturálnych fondov a ďalšie otázky

38. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili úplnú dostupnosť a skutočnú transparentnosť informácií týkajúcich sa rokovaní o národných a regionálnych operačných programoch;

39. domnieva sa, že úplná transparentnosť a dostupnosť údajov je nevyhnutná na predchádzanie akémukoľvek zneužívaniu a podvodom a na boj proti nim; v tejto súvislosti vyzýva Komisiu, aby stanovila povinnosť zverejňovať údaje o všetkých príjemcoch štrukturálnych fondov vrátane subdodávateľov; opakuje, že úplná transparentnosť verejných výdavkov v EÚ má kľúčový význam pre zabezpečenie zodpovednosti a boj proti korupcii;
40. vyzýva Komisiu, aby sledovala, či si členské štáty plnia informačné a oznamovacie povinnosti stanovené v nariadení (EÚ) č. 1303/2013, a aby v prípade potreby uložila príslušné sankcie za porušenie týchto povinností;
41. poukazuje na to, že hoci sa už dosiahol pokrok pri poskytovaní informácií na internetovej stránke Európskeho parlamentu o rôznych príspevkoch, na ktoré majú poslanci nárok, a o pravidlách, ktorými sa tieto príspevky upravujú, táto politika by sa mala vykonávať so zreteľom na najlepšie postupy uplatňované na úrovni vnútroštátnych parlamentov a na kroky, ktoré už podnikli jednotliví poslanci; vyzýva preto všetkých poslancov, aby sa zapojili do tohto úsilia tým, že bez vyzvania zverejnia informácie o svojich konkrétnych aktivitách a o používaní výdavkov, aby tak Európsky parlament ostal na čele úsilia o dosiahnutie transparentnosti a otvorenosti v EÚ a aby sa zlepšila zodpovednosť využívania verejných finančných prostriedkov voči verejnosti;
42. berie na vedomie, že ECB zmenila svoju politiku transparentnosti a v súčasnosti už zverejňuje zápisnice zo zasadnutí Rady guvernérov ECB, ale s poľutovaním konštatuje, že v porovnaní s inými centrálnymi bankami vo svete ECB v tejto oblasti ešte veľmi zaostáva; očakáva, že ECB zavedie ďalšie opatrenia na zlepšenie transparentnosti svojich komunikačných kanálov;
43. vyjadruje tiež nádej, že sa v budúcnosti budú zverejňovať všetky dokumenty týkajúce sa rozhodnutí prijímaných v rámci posúdenia kvality aktív s cieľom zaručiť rovnaké podmienky v celej EÚ; verí, že požiadavky na transparentnosť sa budú uplatňovať aj na jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií, v súlade s príslušnými ustanoveniami nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií, ktoré sa uplatňuje od 1. januára 2016;
44. vyzýva medziinštitucionálny výbor vytvorený na základe článku 15 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1049/2001, aby pracoval aktívnejšie a podával príslušným výborom správy o prerokovaných otázkach; zároveň ho vyzýva, aby sa schádzal pravidelnejšie a aby otvoril svoje interné diskusie a rokovania tým, že prizve občiansku spoločnosť, európsku ombudsmanku a európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov a zváži ich príspevky; vyzýva ho, aby sa bezodkladne venoval otázkam uvedeným v tomto uznesení;
45. považuje za dôležité, aby agentúry EÚ uplatňovali spoločnú politiku v oblasti konfliktov záujmov; konštatuje, že súčasťou doposiaľ uplatňovanej politiky sú v niektorých prípadoch ustanovenia týkajúce sa povinnosti riaditeľov a ďalších vedúcich pracovníkov zverejňovať životopis a vyhlásenie o záujmoch; so znepokojením však konštatuje, že povinnosť zverejňovať životopisy a vyhlásenia o záujmoch sa netýka expertov; vyzýva agentúry, aby túto povinnosť rozšírili aj na expertov;

Ďalší postup

46. žiada Komisiu a vyzýva generálneho tajomníka Európskeho parlamentu, aby Európsky parlament informovali o vykonávaní odporúčaní uvedených v tomto uznesení;
47. vyzýva Komisiu, aby harmonizovala kritériá týkajúce sa zverejňovania príjemcov prostriedkov zo štrukturálnych fondov;

o

o o

48. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, ombudsmanke, dozornému úradníkovi pre ochranu údajov a Rade Európy, ako aj vládam a parlamentom členských štátov.